

Aniołowie, posłańcy zboru – „gwiazdy w prawicy Pana Jezusa” – Apokalipsa 1:20

Kwestia tożsamości „aniołów zborów” („posłańców zgromadzeń”) interesuje każdego czytelnika Księgi Apokalipsy. W wizji widać ich w prawicy Chrystusa, a więc w bezpośredniej z Nim bliskości. Z treści listów wynika, że mają oni ogromny wpływ na duchową kondycję zborów. Do nich osobiście zwraca się Pan Jezus w każdym liście, który ostatecznie jest adresowanych do całych zborów. W niniejszej pracy przyjrzymy się tym postaciom i zastanowimy nad funkcjonowaniem owych „gwiazd” oraz „świeczników” – lokalnych zborów Pańskich.

Siedem świeczników i siedem gwiazd

Apokalipsa 1,20 przedstawia wyjaśnienie znaczenia siedmiu świeczników i siedmiu gwiazd w prawicy Pana Jezusa:

- **Obj 1:20** Tajemnica siedmiu gwiazd, które widziałeś w mojej prawej ręce i siedmiu złotych świeczników *jest taka*: siedem gwiazd to aniołowie siedmiu kościołów, a siedem świeczników, które widziałeś, to siedem kościołów. (UBG)
- **Obj 1:20** Tajemnica siedmiu gwiazd, które zobaczyłeś na prawicy mojej i siedmiu złotych świeczników: siedem gwiazd, (to) są posłańcy siedmiu zgromadzeń, a siedmioma świecznikami jest siedem zgromadzeń. (BYZ)

Wynika z tego, że gwiazdy w prawicy Jezusa to „aniołowie kościołów” lub „posłańcy zgromadzeń (zborów), a świeczniki to zbory.

Adresaci: posłańcy zgromadzeń

Wstępy do wszystkich siedmiu listów wyglądają następująco:

- Posłańcowi zgromadzenia w Efezie (...), Smyrnie (...), Pergamie (...), Tiatyrze (...), Sardes (...), Filadelfii (...), Laodycei napisz...

Przez większą część każdego listu adresatem jest ów „posłaniec zgromadzenia” – mamy sporo sformułowań w liczbie pojedynczej adresowanej właśnie do niego. Przykładowo:

- **Obj 2:2** Znam uczynki twoje, i trud twój, i wytrwałość twoją...
- **Obj 2:9** Znam twoje uczynki i ucisk, i ubóstwo - choć bogaty jesteś..

Podobnie to wygląda we wszystkich listach. Liczba mnoga, wskazująca na to, że list zawiera orędzie do całej społeczności pojawia się dopiero we frazie, która występuje w końcówce każdego listu:

- **Obj 2:7** Kto ma ucho niech usłyszy, co Duch mówi zgromadzeniom.

Widać więc, że przez większą część listu odbiorcą orędzia jest „posłaniec zgromadzenia”, a w podsumowaniu mamy informację, że to jest orędzie dla całego zgromadzenia. W związku z tym warto zastanowić na następujących kwestiach:

1. Dlaczego listy są tak skonstruowane, że przez większą część listu adresatem jest „posłaniec zgromadzenia”?
2. Kim jest ów „posłaniec zgromadzenia”, który w prawicy Jezusa jest jedną z „gwiazd”?
3. Jakie to ma znaczenie dla rozumienia funkcjonowania Ciała Chrystusa w wymiarze lokalnej społeczności?

W odpowiedzi na te pytania pomocne będzie przyjrzenie się znaczeniu terminu „gwiazda” odniesionego do anioła (posłańca) zboru. Trzeba po pierwsze zauważyć, że termin „anioł” jest odnoszony także do ludzkich posłańców w Biblii. Po drugie trzeba sprawdzić, czy są teksty w Biblii z terminem „gwiazda” odniesionym do ludzi będących Bożymi sługami.

Anioł (posłańiec) – odniesiony do ludzi

Poniżej przytoczę kilka przykładów, w których słowo „anioł” odniesione jest do człowieka posłańca.

- Jak 2:25 A podobnie i Rahab, nierządna kobieta, czy nie z uczynków została usprawiedliwiona, gdy przyjęła posłów i wypuściła inną drogą? Podobnie też nierządnica Rachab, która przyjęła **wysłanników** i inną drogą odprawiła ich, czy nie dostąpiła usprawiedliwienia za swoje uczynki?
- Łukasza 7:24 PD: A gdy **posłańcy Jana** odeszli, Jezus zaczął mówić o Janie do tłumów: Co wyszłicie obejrzyć na pustkowiu? Trzcinę kołysaną przez wiatr? BT: Gdy wysłannicy Jana odeszli, Jezus zaczął mówić do tłumów o Janie: Coście wyszli oglądać na pustyni? Trzcinę kołyszącą się na wietrze?
- Łukasza 7:27 (Mar 1:2; Mat 11:10)
 - a. BW: To jest ten, o którym napisano: Oto **posyłam posłańca mego przed tobą**, który przygotuje drogę twoją przed tobą.
 - b. BT: On jest tym, o którym napisano: Oto posyłam mego wysłańca przed Tobą, aby Ci przygotował drogę.
- Łukasza 9:52 BW: Że wysłał przed sobą **posłańców**. A ci w drodze wstąpili do wioski samarytańskiej, aby mu przygotować gospodę.

Nie musi zatem dziwić, że „anioł zboru” w Apokalipsie 2-3, to może być po prostu ludzki posłańiec z każdego zboru. To jeszcze jednak nie precyzuje jego roli w społeczności zboru Pańskiego. Spróbujemy w to wniknąć poniżej.

Teksty z terminem „gwiazda”

Pomijając teksty, które mówią o „gwiazdach”, jako ciałach niebieskich, całkiem sporo z nich dotyczy ludu Izraela, który miał się cudownie rozmnożyć dzięki Bożemu błogosławieństwu. Przytoczę tylko dwa reprezentatywne przykłady:

- **Rdz 22:17** będę ci szczególnie błogosławił i obficie rozmnożę twoje potomstwo — niczym gwiazdy na niebie i niczym piasek nad brzegiem morza. Twoje potomstwo zwycięży swoich wrogów.
- **Pwt 10:22** W siedemdziesiąt osób przybyli twoi ojcowie do Egiptu, a teraz — dzięki PANU, twojemu Bogu — jesteś liczny jak gwiazdy na niebie!

To zastosowanie nie stanowi jednak wskazów do interpretacji „gwiazd” w prawicy Pana Jezusa. Są jednak w Biblii teksty, które terminowi „gwiazda” nadają jeszcze inne znaczenia. Poniżej ich lista najpierw w Księdze Apokalipsy, a potem w całej Biblii. Jestem przekonany, że wśród tych tekstów znajdziemy pomocną wskazówkę.

W Księdze Apokalipsy

- **Obj 2:28** podobnie jak Ja otrzymałem władzę od mojego Ojca. Dam mu też **gwiazdę poranną**.

- **Obj 6:13** Z nieba na ziemię zaczęły spadać **gwiazdy**, jak niedojrzałe figi, gdy rozszalały wiatr targa figowcami.
- **Obj 8:10-12** Potem zatrąbił trzeci anioł. Wówczas z nieba spadła **wielka gwiazda**. Płonęła niczym pochodnia. Spadła na trzecią część rzek i na źródła wód. **11** Imię gwiazdy brzmiało Piołun. Stąd jedna trzecia wód zamieniła się w piołun, a ponieważ zgorzkniały, wielu ludzi od tych wód pomarło. **12** Zatrąbił czwarty anioł i cios spadł na trzecią część słońca, trzecią część księżyca oraz **trzecią część gwiazd**. W związku z tym trzecia ich część uległa zaćmieniu. Światło dnia stało się krótsze o jedną trzecią i podobnie mrok nocy.
- **Obj 9:1-2** Zatrąbił piąty anioł, a ja zobaczyłem **gwiazdę**, która spadła z nieba na ziemię. Dano jej klucz do gardzieli otchłani. **2** Gdy otworzyła tę gardziel, z wnętrza wydobył się dym niczym z ogromnego pieca. Od dymu z gardzieli zaćmiło się słońce, a powietrze — zgęstniało.
- **Obj 12:1** Na niebie ukazał się wielki znak: kobieta ubrana w słońce, z księżycem pod stopami, **w wieńcu z dwunastu gwiazd na głowie**.
- **Obj 12:4** Jego ogon zmiótł z nieba trzecią część **gwiazd** i zrzucił je na ziemię. Smok stanął przed kobietą, u której rozpoczął się poród. Chciał pożreć jej dziecko, gdy tylko się urodzi.
- **Obj 22:16** Ja, Jezus, posłałem mojego anioła, aby o tym wszystkim złożył wam świadectwo skierowane do kościołów. Ja jestem Korzeniem i Rodem Dawida, **Gwiazdą Jasną, Poranną**.

W całej Biblii

- **Rdz 37:9-11** Potem miał jeszcze jeden sen. Ten również wyjawiał braciom: Posłuchajcie, znów miałem sen. Tym razem kłaniało mi się słońce, księżyc i **jedenaście gwiazd!** **10** Gdy opowiedział o tym ojcu i braciom, ojciec upomniał go nawet: Co też znowu ci się przyśniło?! Czy ja, twoja matka i bracia mamy przyjść i pokłonić ci się do ziemi? **11** Braci trawiła zazdrość, ojciec jednak zachował sobie te sprawy w pamięci.
- **Lb 24:17** Widzę go, lecz to jeszcze nie teraz, oglądam go, ale jeszcze nie z bliska. Otóż **wезде gwiazda z Jakuba**, powstanie berło z Izraela i roztrzaska skronie Moabu oraz ciemię wszystkich synów Seta.
- **Hi 38:4-7** Gdzie byłeś, gdy posadawiałem ziemię? Powiedz, jeśli to wiesz i rozumiesz. **5** Kto wyznaczył jej rozmiary? Czy wiesz? Albo kto rozciągnął nad nią sznur mierniczy? **6** Na czym osadzone są jej podstawy, albo kto położył jej kamień węgielny, **7** gdy chórem śpiewały **gwiazdy poranne**, a aniołowie Boży wznosili radosne okrzyki?
- **Ps 148:3** Chwalcie Go, słońce i księżycu, Chwalcie Go, wszystkie migocące **gwiazdy!**
- **Dn 8:10** Swym wzrostem sięgnął zastępu niebieskiego, zwałił na ziemię niektórych z tego zastępu — niektóre z jego **gwiazd** — i podeptał nogami.
- **Dn 12:3** Lecz roztropni będą jaśnieć jak jasność na sklepieniu niebios, a ci, którzy wielu wiodą do sprawiedliwości, jak **gwiazdy** — na wieki wieczne.
- **Am 5:26** Nosiliście raczej Sikkuta, swojego króla, i tę **gwiazdę Kijuna**, wasze podobizny — waszych bogów, których sobie zrobiliście!
- **Dz 7:43** Nosiliście raczej namiot Molocha oraz **gwiazdę bożka Refana** — wyobrażenia, które uczyniliście, aby się im kłaniać. Dlatego przesiedlę was poza Babilon.
- **Flp 2:15** tak byście jako dzieci Boga byli bez zarzutu, nienaganni i szczerzy pośród tego zepsutego, wynaturzonego pokolenia. Na jego tle świecicie jak gwiazdy na niebie.
- **Judy 1:12-13** W czasie waszych spotkań i posiłków, w których nieskrępowanie biorą udział i samych siebie tuczą, przypominają skryte pod wodą skały. Są niczym chmury bez deszczu, popędzane wiatrem. Są jak jesienne drzewa zastane bez owoców, po dwakroć martwe, wyrwane z korzeniami. **13** Przypominają dzikie bałwany rozszalałego morza, spienione własnym bezwstydem, oraz **zbląkane gwiazdy**, na które czeka gęsty mrok wieczności.

Z powyższego zestawienia widać, że „gwiazda” ma różne odcienie znaczeniowe. Według moich obserwacji, teksty z Księgi Daniela pomagają najlepiej zrozumieć, „gwiazdy” w prawicy Chrystusa:

- **Dn 8:10** Swym wzrostem sięgnął zastępu niebieskiego, zwałił na ziemię niektórych z tego zastępu — niektóre z jego gwiazd — i podeptał nogami.
- **Dn 12:3** Lecz roztropni będą jaśnieć jak jasność na sklepieniu niebios, a ci, którzy wielu wiodą do sprawiedliwości, jak gwiazdy — na wieki wieczne.

Powyższe teksty z Księgi Daniela warto rozważyć w kontekście. Zachęcam do przejrzania pomocnej tabeli dostępnej w Internecie:

http://swietochlowice.uchr.pl/Daniela_11_paralela_z_8_dane_z_historii.htm

Kluczowym wydaje się sformułowanie z Daniela 12:3 „a ci, którzy wielu wiodą do sprawiedliwości, jak gwiazdy — na wieki wieczne. Paralelny tekst z Daniela 11:33-35 również pokazuje ważną rolę ‘roztropnych z ludu’, którzy będą uświadamiać wielu’, cały fragment brzmi tak:

- **Dn 11:33-35** Roztropni wśród ludu będą uświadamiać wielu, lecz będą też ginęli od miecza i ognia, w czasie uprowadzeń i rabunków. Tak będzie przez pewien czas. **34** A gdy będą ginęli, doznają małej pomocy. Wielu też przyłączy się do nich nieszczerze. **35** Padną nawet niektórzy z roztropnych. W ten sposób zostaną poddani próbie, dojdzie wśród nich do oczyszczenia i wybielenia. Tak będzie do czasu końca, który nastąpi o oznaczonej porze.

Zatem tekst Księgi Daniela do gwiazd porównuje tych, którzy ‘wielu wiodą do sprawiedliwości’ i ich ‘uświadamiają’. Czy nie przypomina to nam roli starszych w zborach ludu Pańskiego?

Rola starszych w zborze

Prześledźmy zatem kilka tekstów, które akcentują rolę starszych, jako nauczycieli Bożego Słowa:

- **1Tm 3:2-3** Starszy zatem ma być nienaganny. Powinien być mężem jednej żony, człowiekiem trzeźwo myślącym, umiarkowanym, przyzwoitym, gościnnym, **zdolnym do nauczania**, **3** wolnym od nałogów, nie wybuchowym, lecz łagodnym, niekłótlwym, nie nastawionym na pieniądź,
- **1Tm 4:6** Wykładając braciom te rzeczy, będziesz wspaniałym przedstawicielem Chrystusa Jezusa, **karmionym słowami wiary i dobrej nauki**, za którą poszedłeś.
- **1Tm 4:16** Pilnuj siebie samego **i nauki**. Trwaj przy tych sprawach, gdyż czyniąc to, samego siebie zbawisz oraz tych, którzy cię słuchają.
- **1Tm 5:17** Starsi, którzy dobrze przewodzą, niech będą uważani za godnych podwójnej czci, *a* zwłaszcza ci, którzy **pracują w słowie i w nauce**.
- **1Pt 5:1-3** Tych zatem pośród was, którzy pełnią funkcję starszych, zachęcam również jako starszy, świadek cierpień Chrystusa oraz uczestnik mającej się objawić chwały: **2 Paście stado Boże**, powierzone wam w opiekę, nie z przymusu, lecz chętnie, po Bożemu. Nie dla brudnego zysku, lecz z oddaniem. **3** Nie jak ciemiężcy poddanych, lecz **jako wzór dla stada**.
- **Dz 20:28** Uważajcie na samych siebie i na całą trzodę, w której was Duch Święty ustanowił przełożonymi. Dbajcie o to, aby **paść kościół Boga**, który sobie nabył własną krwią.

Nietrudno dostrzec podobieństwo idei z „gwiazdami” z Księgi Daniela. Również starszy przez nauczanie Bożego Słowa ‘wielu wiedzie do sprawiedliwości’. Na tym w dużej mierze polega też jego „pasienie trzody Bożej”.

Zgadza się to też z tekstem Listu Pawła do Efezjan 4:7-16:

Ef 4:7 A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusa. **Ef 4:8** Dlatego powiedziano: Wstąpił na wysokość, Powiódł za sobą jeńców, rozdał ludziom dary. **Ef 4:9** A to,

że wstąpił, cóż innego oznacza, niż to, że i zstąpił do niższych części ziemi? **Ef 4:10** Ten, który zstąpił jest Tym samym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby wszystko napełnić. **Ef 4:11** On sam też ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, **Ef 4:12** aby wyposażyć świętych do dzieła posługi, do budowania ciała Chrystusa, **Ef 4:13** aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, do miary dorosłości pełni Chrystusowej, **Ef 4:14** abyśmy już dłużej nie byli dziećmi, rzucanymi przez fale i unoszonymi dokoła przez każdy wiatr nauki w ludzkim oszustwie, w podstępie [prowadzącym] do metod błędu, **Ef 4:15** natomiast jako prawdomówni w miłości, we wszystkim rośli w Niego, który jest Głową, w Chrystusa, **Ef 4:16** z którego całe ciało dopasowywane i wiązane przez każde połączenie zasilania, według działania w mierze [właściwej dla] każdej jednej części, sprawia wzrost ciała dla zbudowania siebie w miłości.

Na szczególne podkreślenie zasługują wersety 12 i 13, które ukazują cel, dla którego zostały 'rozdane dary': „aby wyposażyć świętych do dzieła posługi, do budowania ciała Chrystusa, aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, do miary dorosłości pełni Chrystusowej”.

Wnioski

W obrazie z Apokalipsy 2-3 Pan Jezus przekazuje orędzie zborom przez nauczających pasterzy, starszych, którzy trują się nad Słowem natchnionym przez Ducha Świętego i zwiastują je, wsparci Jego mocą. Są ja gwiazdy w prawicy Pana Jezusa, wykarmieni Jego Słowem i „wielu wiodą do sprawiedliwości, jak gwiazdy — na wieki wieczne” (Daniela 12,3). Jest tu ważna wskazówka dla wszystkich, którzy nauczają w zborze Pańskim – mają być w prawicy Pana, w Jego bliskości w modlitwie i studiowaniu Słowa zwiastując orędzie Pana a nie własne. To ogromna odpowiedzialność!

Oczywiście nie zwalnia to żadnej owcy Pańskiej od osobistego zaangażowania w studium Bożego Słowa. Do każdego z nas przecież adresowane są między innymi słowa ap. Pawła:

- **Fhp 1:9** Modłę się też, aby wasza miłość coraz bardziej wzbogacała się **w poznanie** i doświadczenie, **10** **byście rozpoznawali** to, co słuszne, byli szczerzy i nienaganni w dniu przyścia Chrystusa, **11** pełni owocu sprawiedliwości dzięki Jezusowi Chrystusowi, dla chwały i uwielbienia Boga.

A może w szerszym sensie każdy uczeń Chrystusa może być „posłańcem zgromadzenia”, przez którego Pan Jezus chce przemówić? Przecież Oblubienica Pańska przyrównana jest do ciała, w którym nie ma nieużytecznych członków (1 Kor 12)?

Opracował Krzysztof Gołębiowski